

ಪನಿದ್ದರೂ ಮೌಕಿಕ ಪರಂಪರೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದು; ಲಿಖಿತ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ವೈಚಾನಿಕ ಉತ್ಸನಂದರಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಪ್ರಮಾಣಿಕ್ಷಣ ಸತ್ಯ; ಅಲೀಟ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಭವವೇ ಪ್ರಮಾಣ; ಮೊದಲನೆಯದು ಸ್ವಸಮರ್ಥನೆಯ ಇತಿಹಾಸ; ಎರಡನೆಯದು ಸ್ವವರ್ಮಿತ್ಯಾಯದು. ‘ಮಗಶಿರ’ದಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಾಯಪ್ಪನ ಜೀವನ ಲಿಖಿತ ಇತಿಹಾಸದ ಒಂದು ಭಾಗ; ಅಂತೆಯದ್ದು ಲಿಖಿತ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರತಿಸುವ ಅಲೀಟ ಇತಿಹಾಸ; ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಒಂದಲ್ಲ; ಅದನ್ನು ಹಲವು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು; ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿರುವೆ; ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸದ ಏರಡೂ ಆವೃತ್ತಿಗಳು—ಗೆದ್ದವರ ಮತ್ತು ಸೋತವರ ಇತಿಹಾಸಗಳು—ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿ, ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

◆ ಪ್ರಾಯಃ ಇತ್ತಿಇನ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಣ್ಣಿಕತೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಲೇಖಿಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದಂತಿದೆ, ಅಲ್ಲವೇ? ವ್ಯತಿ ತಿಂಗಳು ನೂರಾರು ಕರ್ತೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಸಿದ್ದ ಮಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಅಂತಿಕೊಂಡವು, ಇಲ್ಲವೇ ಸಿದ್ದಾಂತ ನಿರ್ದೇಶಿತ ಕರ್ತೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದಿದೆ.

ನಿವ್ಯ ಹೇಳುವದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದೆ. ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಹಲವು ಕರ್ತೆಗಾರರ ಲೋಕಾನಂಭವ ಓದುಗನ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅತ್ಯಂತ ನನ್ನ ಕಾದಿದೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ; ಜೀವನ ನನಗೆ ನಿರ್ದಿದ ದರ್ಶನವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೇ ಎಂದ ಮಾಂಜುರಿಯವರ ಮಾತ್ರ ಅನೇಕರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲವೇನೂ. ವಿವರಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿದ ವಿವರಣೆಗೆ ತೊಡಗುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು; ಕರ್ತೆಗಾರನ ಕೆಲಸ ಕಾಣಿಸುವುದಷ್ಟೇ. ತಿಳವಳಿಕೆಗೆ ಅಗ್ಕುವಾದ ನೇರವು ನೀಡುವುದೇ ಹೊರತು ತೀಪ್ಯು ನೀಡುವುದಲ್ಲ; ಕಥಾವಸ್ತು ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗುವ ಮಾಲಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ತಂತ್ರವೆಂದರೆ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನ ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಕಥಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಸೂಕ್ತ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಕಥನ ಶರೀರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಹೇಳಿಸಿಲಾರಾದ ಕರ್ತೆಗಾರ ಕರೆಯ ಪ್ರಾಣ ಹಾರಿ ಹೋಗದಂತೆ ಹೇಗೆ ತಡೆಯಬಲ್ಲ? ಪರಿಚಿತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೋ ಅಪರಿಚಿತ ವಿಸ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಕಾಂತಿಸು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನ್ಯವಾದದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಪ್ರತಿಭೆ ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯವೆಂದನಿಸುತ್ತದೆ. ಕತೆ ಇರುವುದು ಹೊರಿ; ಅದನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಾಣಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶ ಕಥನದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿಭಾಷೆಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಕಾಣಬೇಕು.

◆ ಮೂರು ದರ್ಶಕಗಳ ಕಾಲ ಶಿಕ್ಷಣಕರ ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರು ನೀವು. ಸದ್ಗುರು ದಲ್ಲಿಯವ ಎಲ್ಲ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪದ ಪತ್ರಕ್ರಮ, ಪತ್ಯ ವ್ಯಸ್ತಿ ಕಾರಿಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಉಸ್ತುತ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಸಿದ್ದತ್ವ ನಡೆಸಿದೆ.

ಇದು ದುರದ್ವಷ್ಟಕರ. ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ, ಬಹುಭಾಷಿಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪ ಭಾವಾ ಪತ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇರುವುದು ಪ್ರಕಾಪಿತಭ್ಯಾಸವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದಂತೆಯೇ. ದೇಶದ ಇತ್ಯಾತ್ಮೀಯನ್ನೇ ಏಕರೂಪ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ; ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಗತವಾಗಿರುವ ಸಮಾನ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದೇ ಬಹುರೂಪತೆ.

◆ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿತಿ ರೂಪಿಸುವವರಿಗೆ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶದ ಕುರಿತೆ ಸರಿಯಾದ ಕಲ್ಪನೆ ಇದ್ದು ಇತ್ತಿಲ್ಲ.

ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಅವಗ್ರಹಿಕೆಗಳಿವೆ. ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು